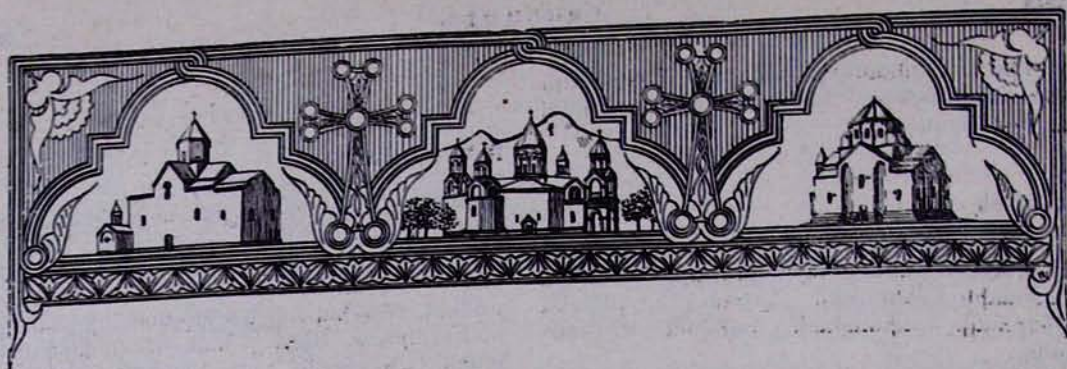

ՈՒՆՏԱՎՈՐՆԵՐ Ա. ԷԶՄԻԱԾՆՈՒՄ

Մայր Աթոռ և Էջմիածինը և վերածնված հայոց հայրենիքը միշտ երազական զգացումներով են լցնում աշխարհով մեկ ցրված հայերի սրտերը:

Ու միշտ սփյուռքահայությունը ուխտի է գալիս իր հայրենիքը, իր ամենամկրակաւ սրբավայրը՝ հայ հավատքի կենտրոն և Էջմիածին, հոգեպէս լիցքավորվելու քրիստոնեական և հայկական զգացումներով:

Հունիսի 9-ին, կիրակի օրը, ուխտավորաբար Մայր Աթոռ այցելեցին մի քանի տասնյակ հավատավոր հայ հոգիներ՝ Ստամբուլից: Նրանց հետ Մայր Աթոռ այցելեցին նաև այլ ուխտավորներ Երուսաղէմից և Հարավային Ամերիկայից:

Ուխտավորները նախ մտան Մայր տաճար և կատարեցին իրենց ուխտը քրիստոսաէջ և Էջմիածնի առջև:

Այնուհետև նրանց բարեհաճեց ընդունել և բարի գալուստ մաղթել Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը ու միաժամանակ ողջույնի խոսք ասաց՝ ուղղված Ծնորհք պատրիարքին:

Ապա պոլսահայ ուխտավորների անունից Կարախա Ուղուրլյանը կարդում է Վեհափառ Հայրապետին ուղղված հետևյալ ուղերձը.

«Վեհափառ Տեր,

Ուխտագնացությունը անդիմադրելի մեկ պլացքն է հոգվույն, որ դէպի սրբատեղի մը կապաւորնի իր Էություն ակունքին վերադառնալու, ոգեկան բարձունքներու օղջ շրջելու ու մեր կյանքին ավելի խոր իմաստ մը տալու հզոր տեղեւանքով:

Ուխտավորներ ենք մենք ալ ու եկեր ենք դէպի Աղբյուրը լույսին, այն լույսին, որուն մեկ ճառագայթը հազարամյակներէ ի վեր

կապրի յուրաքանչյուր հայու սրտին խորը ու զայն կմղէ դէպի մարդկայնական գերազանց տեսլականի մը իրագործումը: Միածին Որդին նյութին ու էսին կապանքներուն մէջ տվայտող մարդկության քերած է հույսի և սիրո գերագույն սփոփանքը, իսկ և Էջմիածինը եղած է հայուն սեփական հրաշքը, այն քուրան, որուն մէջ հալած են իր ցավերը, տառապանքը և տկարությունները ու դարձած են հավատք, ույծ և խոյանք: Այդ լույսը իբր Լուսավորչի կանթեղ շողացեր է մեր հոգիներուն վերև, ամենէն խավար պահերուն մէջ անգամ ավետելով պայծառ ապագայի մը վարդազեղ արշալոյսը: Ու մենք այսօր կապրինք անպատմելի երանությունը Լուսավորչի փառափէղ գահին առջև գտնվելու և ողջունելու Ձերդ Վեհափառությունը՝ իբր արժանընտիր հաջորդը այս նրկիրական Աթոռին՝ Մեծն Ներսէսի, Ծնորհալիի, Խրիմյան Հայրիկի նման մեծանուն գահակալներուն:

Մենք կուգանք Իսթանպուլէն, քաղաքակրթության այն վաղեմի ոստանէն, ուր դարեր ամբողջ հայ մշակույթը ապրած, ունեցած, Եվրոպայի հետ լայն հարաբերություն մշակած ու հետո տարածած է սփյուռքահայության մէջ: Այսօր ալ հանրապետական թյուրքիո սահմաններուն մէջ կանգուն կրման մեր կրոնական, կրթական և բարեսիրական հաստատությունները, ու մենք կշանանք իբր լուսամիտ և գիտակից քաղաքացիներ առավելագույն չափով սատար հանդիսանալ մեր հայրենիքին բարօրության ու վերելքին, ինչպէս Ձերդ Վեհափառությունն ալ Իր շինիչ պատգամներով կթելադրէ միշտ սփյուռքի հայության:

Հոգևորական կյանքի այս վեհաշունչ կեդրոնին մէջ մենք կուգանք հայտնել մեր խոր

ու անայլալ փարումը հանդեպ ու Էջմիածնին ու բարոյական այն բարձր արժեքներուն, որոնց կոթողացումն է մեր փառապանծ Մայր եկեղեցին:

Սրտանց կմաղթենք, որ սիրո և եղբայրության այն սրտառու հրավերը, զոր Ձերդ Վեհափառությունը ամեն առթիվ կուղղե համայն աշխարհին, արձագանք գտնե բոլոր հոգիներուն մեջ, և մարդկությունը իր կոչումին վայել բարձրության վրա ապրի՝ խաղաղ ու երջանիկ:

Սիրո և հարգանքի ջերմ ու սրտաբուխ զգացումներով արևշատություն և հոգեկան անբավ գոհունակություն կմաղթենք Ձեր վեհ անձին ու որդիական ակնածանոր մատչիմք ի համբույր ու Աջույր»:

Այնուհետև պոլսահայ երիտասարդության անունից Վեհափառ Հայրապետին ուղղված ուղերձ է կարդում Բաֆֆի Մանգասարյանը.

«Վեհափառ Տեր,

Ձեր թույլտվությունը խնդրելով, պիտի ուզեի մի քանի խոսք ալ ես ըսել՝ իբր այս խումբի ամենաներիտասարդ մեկ անդամը: Երբ տարիներ առաջ տխուր մեկ պարագայի առթիվ Ձերդ Վեհափառությունը վայելելու առիթը ունեցավ իսթանպուլահայու-

թյունը, պատանի մըն ալ կար Ձեզ այցելող հազարավորներու կողքին, որ հմայված պատկառելի Ձեր անձնավորութենեն, Ձեր մեջ տեսավ դարավոր անցյալը իր պապեական օջախին, և այս գաղափարը իր մեջ տարիներու ընթացքին անելով, ուզեց տեսնել իր բուն ակը:

Ու այսօր ես քախտավորությունն ունիմ թարգման հանդիսանալու, իսթանպուլահայ երգչախումբերու անունով հայտնելու մեր որդիական փառումը՝ հանդեպ ու Էջմիածնի և անոր արժանընտիր Գահակալի:

Մատչելով ի համբույր ու Աջիդ»:

Խորապես զգացված իրեն ուղղված ուղերձներից, Ամենայն Հայոց Հայրապետը օրհնում է ու Էջմիածնի ուխտավորներին և համայն սփյուռքահայ հավատավոր հոգիներին:

Ժամը 11-ին Մայր տաճարում սկսվում է ու պատարագը: Ուխտավորները խոր հուզմունքով և ջերմեռանդությամբ ներկա են լինում ու պատարագի արարողությանը և ու հաղորդություն ստանում:

Նրանք կատարում են իրենց ուխտը և թեթևացած ու զվարթ սրտերով մեկնում ու Էջմիածնից՝ կրկին ուխտի գալու անհուն ցանկությամբ:

